

Kính mời các CỤ tiếp tục **tạm cười** cuối tuần với LãoTui trong lúc thế giới vẫn còn nhiều khuấy động và bất an.
Các CỤ còn mạnh khoẻ ngày nào xin cứ vui ngày đó. Mỗi ngày tìm cho mình một vài nụ cười... **Buồn ơ tiền mi !!**

*Một ngày không có tiếng cười
là một ngày lãng phí !!*

Chúc luôn vui khoẻ, ngày ngày hạnh phúc và bình an !!
HK.

Sự thật trong cuộc sống....

Tất cả nụ cười đều có chung một ngôn ngữ.

Chặng đường ngàn dặm luôn bắt đầu bằng 1 bước đi.

Đừng a tòng ghen ghét ai đó, khi mà họ chẳng có lỗi gì với ta.

Tiếng ngái của đàn ông là quả báo của đàn bà...
Vì ban ngày đàn bà không ngưng nói
Đáp lại ban đêm đàn ông không ngưng ngái !!

Lòng chung thủy của người phụ nữ được thử thách
khi người đàn ông của họ không có gì trong tay.
Lòng chung thủy của người đàn ông lại được thử thách
khi anh ta đang có trong tay tất cả mọi thứ.

(Lại Thơ với thần....)

Thơ Ngắn

Thế giới có triệu điều không hiểu

Càng hiểu không ra lúc cuối đời
Chẳng sao khi đã nằm trong đất
Độc ở sao trời sẽ hiểu thôi.

Mai Thảo

Khi tôi chết hãy đưa tôi ra biển
đời lưu vong không cả một ngôi mồ
vùi đất lạ thịt xương e khó rã
hồn không đi sao trở lại quê nhà

Du Tử Lê

Đừng vội So sánh

Lại thêm câu chuyện về gà
Vợ chồng ông nọ sang nhà bạn chơi
Khi hai vị khách tới nơi
Thấy gà quần quýt đùa chơi góc vườn
Chú nhà vui miệng khoe luôn
Đây con trống tốt nhất chuồng nhà tôi
Sáng đập mái mười lần rồi
Bao người gà bán nhưng tôi không màng
Cô vợ đưa mắt liếc ngang
Nguyt chồng một cái rồi nàng nói ngay:
"Anh nên học con gà này
Mười lần nó đập một ngày đó anh"
Anh chồng hoảng mất tái xanh
Kéo tay vợ tới hỏi anh bạn là:
Ông trả lời rõ giùm nha:
"Nó làm với một hay là mười con?"
"Đương nhiên là với mười con,
Đôi khi là nó vẫn còn muốn thêm "
Anh chồng hăng giọng e hèm:
"Thế cô... có muốn tôi đem thực hành ?"
Cô nàng xuống giọng không phanh
"Ờ.....ít cũng được đừng nhanh.....như gà"
Cả chủ lẫn khách cười xòa
Xin đừng so sánh bọn gà với anh

Tụi gà thích lái.....tàu nhanh
Sánh sao được với bọn anh... tàu ngầm !

Cuối tuần cho não làm việc chút xíu:

Cô giáo gọi một học sinh tí hon lên bảng rồi hỏi:

$$8 - 3 + 3 = ?$$

Em học sinh đó trả lời:

$$8 - 3 + 3 = 8$$

Cô giáo phê rằng em chưa thuộc bài.

Cô cho biết đáp số đúng là **2**.

Vậy ai đúng ai sai?

** Xin xem trả lời bên dưới.*

Oan ới Ông Địa

Vợ la chồng:

- Anh giặt quần áo kiểu gì mà mấy cái quần này còn dính đầy đất nè!

Anh chồng ngạc nhiên:

- Sao em hỏi kỳ vậy? Hôm đó ai giặt đồ?

- Ờ... thì em. Nhưng tại sao anh không giặt?

- Tại bố anh lên chơi, em muốn làm người vợ đảm đang mà. Cái nồi cơm khét hôm đó...

- Thôi thôi... đủ rồi! Anh lo đi nấu cơm đi!

Sự thật đáng sợ về PHỤ NỮ

- Phụ nữ có khả năng sinh sản trung bình trong 40 năm.

- Họ có kinh nguyệt cứ sau 28 ngày.

- Tổng cộng là 521 lần.

- Phụ nữ hành kinh trung bình từ 3 đến 7 ngày.

- Tổng cộng là 2607 ngày, hoặc khoảng 7 năm.

- Nhắc lại, phụ nữ hành kinh trong 7 năm.

- Trung bình một phụ nữ mất khoảng 150ml máu trong mỗi kỳ kinh nguyệt.
- Tổng cộng là 391 lít máu trong suốt cuộc đời.
- Một người đàn ông trung bình có 6 lít máu.
- Lượng máu mất đi của một phụ nữ tương đương với lượng máu của 65 người đàn ông.

CHẾT là gì?

Chết còn gọi là ngủm, ngòm, mất, tắt thở, tử, qua đời, lìa đời, vắn số, từ trần, lìa trần, tạ thế, ra đi, đi xa, yên nghỉ, từ giả cõi đời, về với ông bà ông vải, khuất mày khuất mặt, khuất núi, khuất bóng, đi vào cõi thiên thu, nhắm mắt xuôi tay; Chết nơi chiến trường là hy sinh, tử vong, tử trận, chết trận, bỏ mình hay vì quốc vong thân; Đối với vua chúa là băng hà; Người bình dân trong miền Nam thường nói chết là “*đi bán muối*” (*)

Về sinh lý học, chết là sự ngừng hoạt động của các tế bào, đặc biệt là tế bào não bộ. Trước kia, người ta căn cứ vào trái tim ngừng đập, phổi ngưng thở, để kết luận cho cái chết. Bây giờ, phải có thêm óc ngưng hoạt động qua “*Điện não đồ*” (EEG) là dấu hiệu của sự chết. Có những trường hợp tim vẫn còn đập nhưng ống nghe tim của bác sĩ không khám phá được; Vì vậy thỉnh thoảng ở Mỹ có người tỉnh dậy trong nhà xác là vậy.

Có những người chưa chết thật. Chẳng hạn như “Chết giả,” “Chết ngất” hay “Chết giấc” là tình trạng chỉ bất tỉnh trong thời gian ngắn; Cơ thể không liên lạc được với bên ngoài. Dù được cứu chữa hay không, những người này sẽ tỉnh lại. Vì chưa chết nên không thể nói là hồi sinh. Thật ra, hồi sinh là ý niệm chỉ có trong tôn giáo nhằm tôn vinh các bậc lãnh đạo thành thần thánh.

Trường hợp bất tỉnh lâu ngày (*coma*) thì cơ thể rơi vào đời sống “*thực vật*” (“*Chết mà biết thở?*”). Đây là tình trạng “dờ sống, dở chết” hay “Chết dở.” Có một số ít người do luyện tập mà không cần thở qua phổi, tim chỉ còn thoi thóp như mấy ông đạo sĩ Ấn độ biểu diễn bị chôn dưới đất cả tháng trời vẫn không sao (?). Đó là phép thở “*quy tức*” được nói tới trong truyện kiếm hiệp. Tình trạng này không phải là chết mà chỉ là “*tiềm sinh*” như loài gấu trắng tại Bắc cực ngủ trong hang suốt mùa đông.

Một số trường hợp chết (và chưa chết) khác

- “Chết thiệt,” “Chết thật,” “Chết cứng,” “Chết ngắc,” “Chết tươi,” “Chết tốt,” “Chết nhăn răng,” “Chết tiêu,” “Chết tuốt,” “Chết tiết,” “Chết tận,” “Chết queo” là chết thật sự; Trái lại, “Chết hụt” là thoát được cái chết. “Giả chết,” “Chết giả” là dàn cảnh như chết mà thật ra chưa chết.
- “Chết đứng” Chết mà cơ thể không ngã. Đó là cái chết của Từ Hải trong truyện Kiều; Về nghĩa bóng “Chết đứng,” “Chết trân,” “Chết đứng” không phải

là chết, nhưng bị đứng người vì tin tức kinh khủng, hay gặp biến cố dữ dội trong cuộc đời như mất nước ngày 30 tháng tư năm 1975.

- “Chết ngồi,” “Chết đột ngột,” “chết bất ngờ,” “bất đắc kỳ tử,” hay “đột tử,” là do tai biến mạch máu não hay tim ngừng đập.
 - “Chết treo” là chết bị treo cổ hay thắt cổ tự tử.
- “Chết lần,” “Chết mòn,” “Chết từ từ,” “Chết chậm” là hậu quả của cơn bệnh lâu ngày hay kiệt sức. Ngược lại là “Chết mau,” “Chết lẹ,” “Chết nhanh,” “Chết không kịp ngáp.” Còn “Hấp hối” chỉ khoảng thời gian con người sửa soạn đi vào cõi chết.
- “Chết nhác,” “Chết khiếp” ý là sợ sệt, không dám hành động chứ không có ai chết cả.
- “Chết ngộp,” “Chết đuối,” “Chết chìm” là chết do thiếu không khí. Năm 1945, Việt cộng dùng cách giết người này cho những ai không theo chúng. Họ trói người rồi bỏ vào bao bố, xong đem thả sông.
- “Chết trôi,” “Chết nổi” là thân xác đưa theo dòng nước. Nghĩa bóng là người sống lây lất, rày đây, mai đó.
- “Chết cháy” là chết vì lửa; “Chết cồng” là chết vì nhiệt độ xuống thấp, nghĩa bóng là cơ thể bị cồng vì quá lạnh.
 - “Chết xình,” “Chết trương” vì xác chết lâu ngày không được chôn.
- “Chết chùm” có nhiều người chết cùng lúc; Còn gà, vịt chết vì bệnh dịch là “Chết toi,” “Chết dịch.” “Chết dịch” còn là một loại chết chùm vì một nguyên nhân gây bệnh (như Virus).
- “Chết tro trọi” là chết một mình; “Chết trần,” “Chết trụi,” “Chết lỏa lồ” là chết không quần áo che thân.
- “Chết tức tử,” “Chết tức, chết tối, chết không kịp trời” là câu nói chỉ cái chết đến thình lình, không lường trước được, còn ám ức trong lòng những điều chưa nói. Đó cũng là cái “Chết không nhắm mắt”; Chết khi còn nhỏ tuổi là “Chết non,” “Chết trẻ,” “Chết yếu,” “Chết sớm.” Trái lại, là “Chết già,” Đàn bà ế chồng thường cũng bị chê là “Chết già.”
 - “Chết bầm,” “Chết dầm” là tiếng chửi khinh miệt.
- “Chết cha,” “Chết mẹ,” “Chết chửa,” “Chết bà,” tiếng kêu ngạc nhiên khi thấy sự việc lạ.
 - “Chết tiệt” hay “Chết biệt” chỉ người đi vắng lâu ngày không thấy mặt.
- “Chết ở nhà” nói theo tập quán của người Việt, có mặt đầy đủ thân nhân là điều tốt. Ngược lại, “Chết đường,” “Chết xá,” “Chết chợ,” là không tốt, nhứt là chết vì tai nạn hay “Tử nạn.” Bởi vậy “Đồ chết đường, chết xá” là tiếng rủa.
- “Chết bắn” là chết vì trúng đạn. “Chết đâm,” “Chết chém” là chết vì gươm đao. Chết vì bom, pháo kích, chất nổ là “Chết không toàn thân,” “Chết tan xác,” “Chết banh thân,” “Chết phanh thân”; Bọn “Cướp Sạch” (CS) có cảnh

“Chết phơi thây”, “Chết phơi xác” nơi chiến địa vì chúng chỉ cần đạt mục đích, không màng đến thân xác của đồng bọn.

Ra chưa?

Giờ chơi, cô giáo trẻ thấy cậu học trò lớp 3 mặt mày bí xị ngồi cú rữ ở một góc, không buồn chơi đùa cùng chúng bạn, bèn tới gần hỏi:

- Em không đùa chơi à?

Cậu nhỏ lễ phép trả lời:

- Thưa cô, không ạ!

Cô giáo hỏi tiếp:

- Sao thế? Nhà em có chuyện gì không? Bố mẹ khoẻ cả chứ?

Cậu nhỏ hai mắt đỏ hoe, trả lời nho nhỏ:

- Bố mắng em, không cho ăn món tráng miệng trong một tuần.

Cô giáo ái ngại:

- Em ngoan, về nhà làm bài tập đầy đủ, sao lại bị mắng?

Cậu nhỏ sắp khóc:

- Em cũng không biết. Nhà em nhỏ lắm, em không có phòng riêng, ngủ chung giường với bố mẹ từ nhỏ. Mỗi tối em nghe bố hỏi mẹ: “Tối nay có nhức đầu không?” Nếu mẹ trả lời “Nhức đầu” thì bố phát cáu lên. Nếu mẹ trả lời “Không!” thì bố quay sang hỏi em: “Ngủ chưa?” Nếu em trả lời “Chưa!” thì bố cũng phát cáu lên, mắng cho, lần nào cũng thế...

Cô giáo khuyên:

- Từ tối nay trở đi, khi nào bố hỏi “Ngủ chưa?” thì em đừng trả lời, giả vờ ngủ say không nghe, nhé?

Cậu nhỏ “Dạ!” và làm theo.

Hôm sau, cô giáo vẫn thấy cậu ngồi ủ rũ một góc trong giờ chơi bèn tới gần, ái ngại hỏi:

- Sao em?

Cậu nhỏ kể:

- Tôi hôm qua, bố hỏi “Hôm nay có nhức đầu không?” Mẹ bảo “Không!” thì bố vui vẻ nhìn qua hỏi em: “Ngủ chưa?” Nhớ lời cô dặn em giả bộ đã ngủ, không trả lời. Thế là bố bóc hết quần áo của mẹ và của bố ra không chừa một thứ gì rồi hai người làm cho cái giường lắc lư như sắp sập, mẹ quặp chân trên lưng bố, kêu “Trời ơi! Trời ơi!”

Cô giáo trẻ mặt đỏ bừng, bảo:

- Bỏ qua đoạn đó đi em, rồi cuối cùng ra sao?

Cậu nhỏ kể tiếp:

- Được một lúc thì cái giường hết lấc. Bố em mặc lại áo, hỏi mẹ “Em ra chưa?”

Mẹ kéo quần lên, đáp “Em ra rồi” và hỏi lại “Còn anh ra chưa?”

Bố bước xuống giường mặc lại quần, đáp “Anh cũng ra rồi.”

Em nghe tới đó giật mình, không biết nửa đêm nửa hôm mà bố mẹ bỏ em ở nhà, đi ra đâu đó, bèn chồm dậy hỏi:

- Bố mẹ ra đâu đó? Cho con ra với...!!

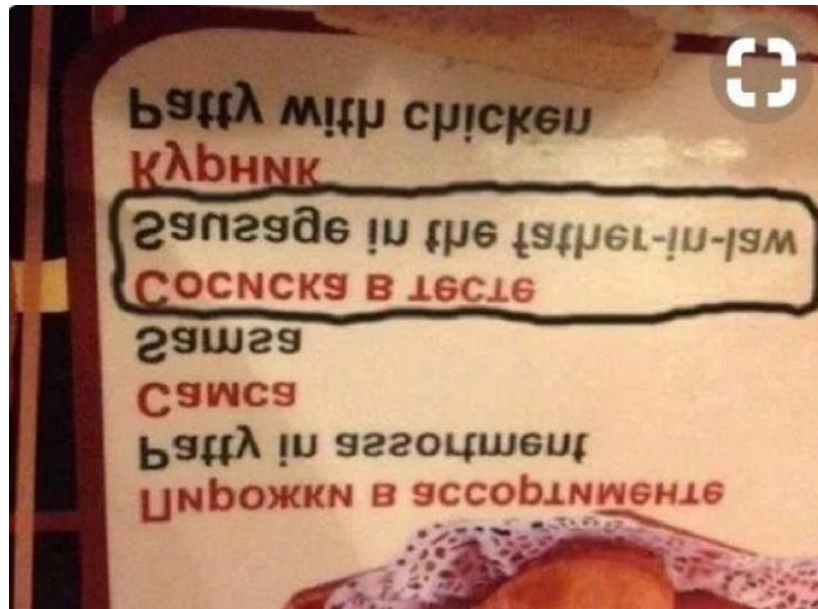
* Cô giáo sai. 🙄 🙄

Hình Dzui & Nụ Cười....

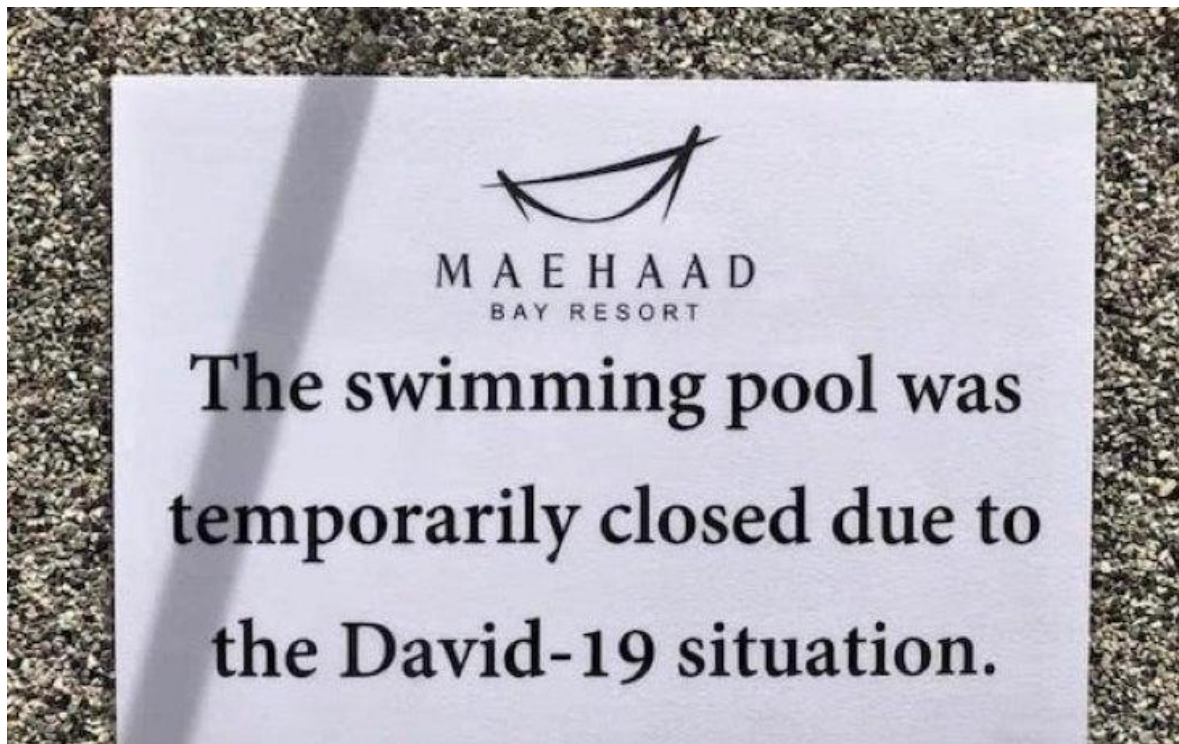

Quẹo trái ??

Cũng đúng, nếu nhìn từ phía đối diện !!

Không ăn món xúc xích của bố vợ.
Muốn gọi món xúc xích của mẹ vợ thôi....!!

Sai một li đi một dặm... !!

Bánh xe xẹp ở Alaska... !!

Lại thêm một tên "giáo sư" NGU !!